

Sygn. akt VIII C 832/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko B. F.

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej Ł. w Ł.

o zapłatę 4.445,10 zł.

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W. na rzecz pozwanego B. F. kwotę 755 zł (siedemset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 588,49 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych i czterdzieści dziewięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 832/14

UZASADNIENIE

W dniu 13 sierpnia 2013 roku powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu B. F., w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powództwo o zapłatę 4.455,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 9 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa w całości. **(pozew k. 2-4, nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5v, sprzeciw k. 7-7v, postanowienie k. 8v)**

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości. **(zarządzenie k. 1, pismo procesowe k. 11, pozew k. 12-13)**

W piśmie procesowym z dnia 5 czerwca 2014 roku, stanowiącym uzupełnienie sprzeciwu, pełnomocnik pozwanego podniósł, że pozwany od 2005 roku leczy się psychiatrycznie, cierpi na wiele chorób somatycznych i ma orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności. Z tego względu pozwany nie jest w stanie samodzielnie egzystować w życiu codziennym. Pełnomocnik pozwanego podniósł zarzut nieważności złożonego przez pozwanego oświadczenia woli o zawarciu umowy oświadczenie usług telekomunikacyjnych, z uwagi na to, że w chwili zawierania umowy pozwany znajdował się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. **(pismo procesowe k. 41-46, sprzeciw k. 47-48, załączniki do sprzeciwu k. 49-58)**

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Postanowieniem z dnia 30 października 2014 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie, na zgodny wniosek stron, na podstawie art. 178 k.p.c. Postępowanie w sprawie zostało następnie podjęte postanowieniem z dnia 2 listopada 2015 roku, przy czym wniosek o podjęcie wpłynął przed upływem roku od daty postanowienia o zawieszeniu. **(odpowiedź na sprzeciw k. 63-65, pismo procesowe pełn. pozwanego k. 102-104, postanowienie k. 106, wniosek k. 108-109, postanowienie k. 124)**

Zarządzeniem z dnia 19 lipca 2016 roku zawiadomiono prokuratora o toczącym się postępowaniu w trybie art. 59 k.p.c., zaś prokurator przystąpił do sprawy w dniu 11 sierpnia 2016 roku.

Na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Prokurator przyłączył się do stanowiska pełnomocnika pozwanego. **(zarządzenie k. 146, pismo prokuratora k. 152, skrócony protokół rozprawy k. 173-174, zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 175, zawiadomienie k. 170)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lipca 2012 roku pozwany B. F. zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na zasadach promocji, o nr (...) (...) oraz nr (...) (...) – obie na czas oznaczony 36 miesięcy.

Na podstawie opisanych wyżej umów (...) Sp. z o.o. zobowiązana była do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, pozwany zaś do uiszczania opłat za usługi telekomunikacyjne. **(dowód: kserokopie umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 24-29, kserokopia Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci telekomunikacyjnej GSM (...) i (...) przez spółkę pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 19 września 2005 roku k. 30, kserokopia ogólnych warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w ofertach D. II w O., P. II w O., Pantera II w O. k. 74-81, okoliczności bezsporne).**

W dniu 22 marca 2013 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła z (...) 1 Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności określającą zasady, na podstawie których miało nastąpić przeniesienie, w rozumieniu art. 509 k.c., wierzytelności przysługujących (...) Sp. z o.o. w stosunku do byłych abonentów, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych (faktur i not obciążeniowych) oraz odsetek, z tytułu świadczenia przez cedenta usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w celu ich dalszej windykacji. Na podstawie porozumienia

z dnia 22 marca 2013 roku pierwotny wierzyciel przeniósł na powoda wierzycelności z prawem do naliczania dalszych odsetek, w tym wierzycelności przysługujące w stosunku do pozwanego, które wynikały z zawartych z pozwanym umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o których mowa powyżej. **(dowód: kserokopia umowy o przelew wierzycelności z dnia 22 marca 2013 roku wraz porozumieniem i załącznikami k. 14-19)**

W chwili zawierania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 5 lipca 2012 roku pozwany B. F. znajdował się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli z powodu zespołu psychoorganicznego otepiennego. **(pisemna opinia biegłego psychiatry k. 160)**

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 19 lipca 2016 roku, wydanym w sprawie o sygn. II C 65/14, prawomocnym od dnia 15 października 2016 roku, ustalono, że umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...) oraz nr (...). (...) (a więc te same, które stanowiły podstawę roszczeń powoda w niniejszej sprawie) są nieważne. **(odpis wyroku ze stwierdzeniem prawomocności k. 168)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawą ustaleń faktycznych była także jasna, pełna i wewnętrznie niesprzeczna opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód twierdził, że jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowach o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 5 lipca 2012 roku, zawartych przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem.

Jak jednak wynika z przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania dowodowego, w tym pisemnej opinii biegłego psychiatry, której wniosków żadna ze stron nie kwestionowała, pozwany cierpi na zespół psychoorganiczny otepienny znacznego stopnia. Z powodu objawów tej choroby B. F. w dniu 5 lipca 2012 roku, nie był zdolny do świadomego

albo swobodnego powzięcia decyzji i wyrażenia woli, stąd oświadczenie woli pozwanego skutkujące zawarciem przedmiotowych dwóch umów z dnia 5 lipca 2012 roku było nieważne ex tunc, z powodu wady oświadczenia woli, o której mowa w przepisie art. 82 k.c. Nieważne umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie mogą stanowić podstawy dochodzenia roszczeń wobec pozwanego.

Na marginesie podkreślić należy, że wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 19 lipca 2016 roku, wydanym w sprawie o sygn. II C 65/14, prawomocnym od dnia 15 października 2016 roku, ustalono, że umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). (...) oraz nr (...). (...) (a więc te same, które stanowiły podstawę roszczeń powoda w niniejszej sprawie) są nieważne.

Powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń faktycznych, z których wywodzi skutki prawne, chyba że nie są one kwestionowane. Powinność taka wynika wprost z treści przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyższemu powód nie uczynił zadość.

Z tych też względów, z uwagi na nieważność obu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 5 lipca 2012 roku, powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Pozwany wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony powodowej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Przy określaniu wysokości kosztów udzielonej pozwanemu pomocy prawnej Sąd wziął pod uwagę

niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także zestawienie kosztów złożone przez pełnomocnika, z którego wynikało, że umowne wynagrodzenie pełnomocnika zostało powiększone o stawkę podatku VAT 23% (taka była umowa z klientem) (wynagrodzenie umowne pełnomocnika 738 zł + 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa).

Ponadto, mając na względzie wynik sprawy, Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 588,49 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych związanych z wynagrodzeniem biegłego.